

священникъ на Електоръ Фридриха, и други мжжіе отъ различни чинове, помагали на Лутера, но тайно, за да не навлечахъ върху себе си ненависть-тж на противници-тѣ си като ся кажеше че сж были Лутерови послѣдователи. За Мартинъ Бучера, Меланктона, Густъ Ионж, Карлщадта, и др., които открито държали странж-тж на Лутера въ послѣдующы-тѣ му борбы, ный ще имамы случай да говоримъ по-нататѣкъ.

Въ това врѣме Лутеръ ся прѣпираль ревностно върху истинный-тѣ пжть на спасеніе-то, както ни е показанъ въ Св. Писаніе. Той ни най-малко не ся надѣялъ че ще изникне по-послѣ остра прѣпирня между него и противници-тѣ му. Нему му домжчнѣло много като видѣлъ че си навѣдилъ врагове съ проповѣди-тѣ си, скаскы-тѣ си, и печатаны-тѣ си съчиненія върху прѣдмѣты, относящы ся до религіѣ-тж, които той распрацаль навсждѣ за освѣтленіе на невѣжы-тѣ и за исправленіе онѣзи кривы ученія, които той мыслилъ че сж гибелны за душеспасеніе-то на чловѣка; но той не былъ такъвъ чловѣкъ щото да ся поколебае прѣдъ работж-тж, коікто видѣлъ че е негова длжжность да извърши.

Около това врѣме (1517) чума-та ся появи-